

at undersøge. »Det maa vel være et godt Kald, han har her? Du forstaar, jeg dømmes efter Omfanget af Mandens Mavesæk. Hvor kan du egentlig holde ud at se paa alt det gudfrygtige Flæsk uden at faa Kvalme?»

»Embedet er ikke synderlig stort,« svarede Torben, som om han ikke havde hørt det sidste. »Men han skal være en god Økonom. Der er dem, som endogsaa kalder ham gerrig. Det veed jeg nu ikke noget om; men jeg tror nok, at han gaar i stadig Bekymring for Udkommet. I det hele er han vist langt fra noget lykkeligt Menneske. Med al sin Guds frygt har han et tungt Sind.«

»*Atra bilis* — ja. Jeg saae det straks. Har han mange Børn?»

»Det tror jeg ikke. Men han har nok andre huslige Genvordigheder. Hans Kone skal være bleven halvvejs Krøbling efter den sidste Barnefødsel. Og du kender maaske Talemaaden om Kødets Brand i en treaars Tyr og en velnæret Præst.«

Asmus kom smilende tilbage over Gulvet.

»Nu kender jeg dig igen, Junker Torben! Af hvem har du forresten lært al den folkelige Visdom? — Men nu skal du gaa ind og hvile dig. Jeg kan se paa dig, at du er træt.«